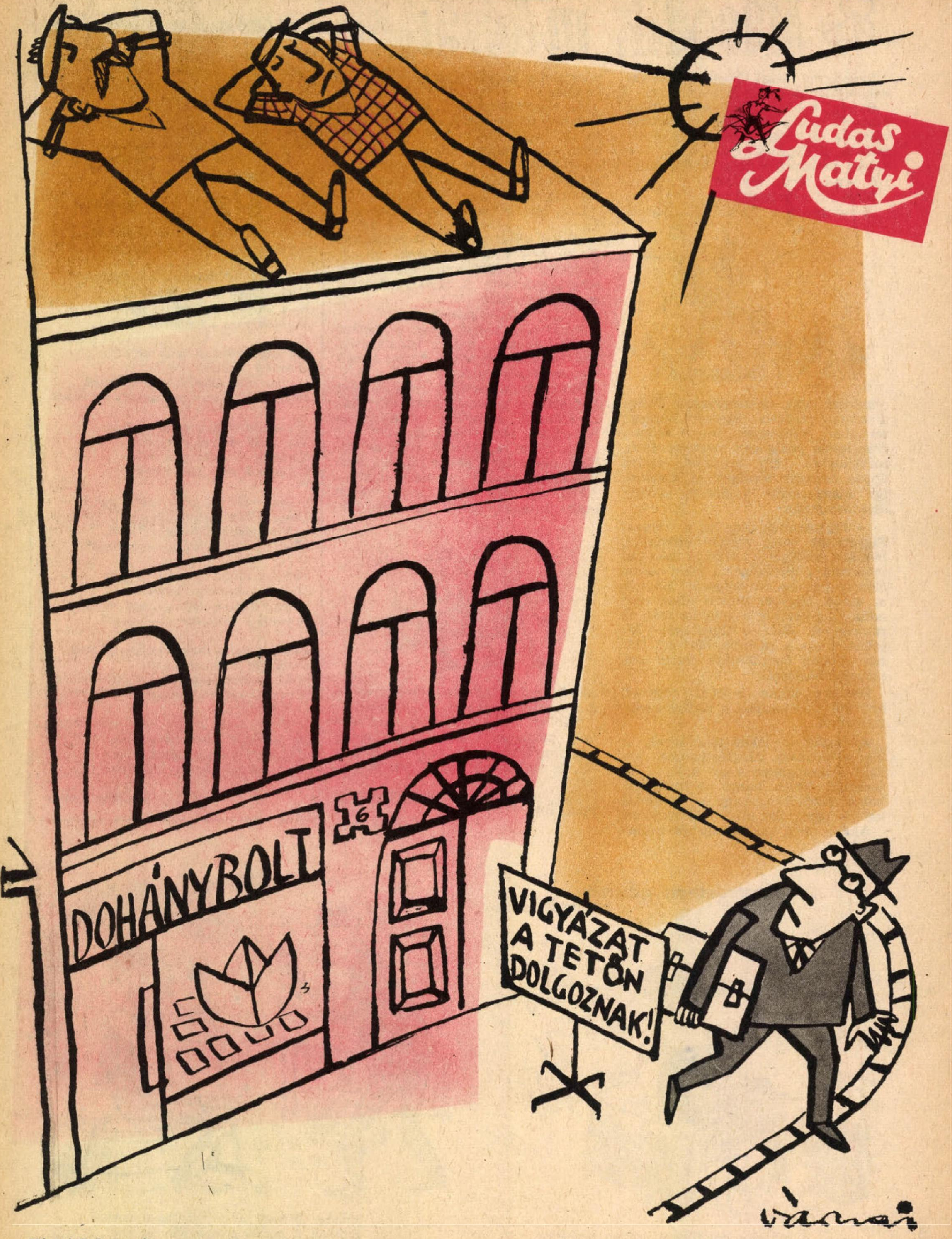
XVIII. évfolyam 21. szám. Ára: 1 forint 1962. május 24.

Várnai György rajza

Második műszak

Egyetértek azzal, hogy a férfiaknak segítenük kell a háztartásban.

Sajnos, a házias férfi még mindig humoros figura. Gyökeres, forradalmi változás csak akkor lesz ezen a téren, ha a képzőművészet és az irodalom népszerűvé teszi a házimunkát végző férfiú alakját.

Most mi a helyzet?

A szobrászok lovon ülő, íjazó,

diszkoszt vető, szétterpesztett lábbal a semmibe meredő, fegyvert hordozó férfiakat mintáznak meg. Milyen szép lenne pedig egy meztelen férfi, márványból vagy bronzból, amint éppen tányért törülget! A tanárnő így magyarázna a köréje sereglő diáklányoknak:

— Jól nézzétek meg ezt a szobrot! Figyeljétek meg, milyen elszántan, büszkén törülget... Mintha csak azt mondaná a hitvesének: „Nem addig, asszony, ez az én dolgom!" Látszik az arcán, hogy ez a férfi akkor sem adná ki a kezéből a konyharuhát, ha rátörne az ellen... Ugye szép? Mi jellemzi ezt a szobrot, lányok? Három szóban foglalhatjuk össze: erő, szépség, háziasság!

Ha így lenne, sokkal nagyobb kedvvel dolgoznának a férfiak a háztartásban.

A festők is sokat tehetnének az ügy érdekében. Megfesthetnék például a mosógépen mosó apát, a főzőcskélő férjet habos kötényében, babos főkötőben, vagy a parkettát kefélő aggot, rőt alkonyati fényben.

Akkor igen, akkor büszkén végeznénk házimunkát. De se szobor, se festmény?

Az íróknak is részt kell venniük ebben a népszerűsítő munkában. Írjanak regényeket olyan férfiakról, akik nem ijednek meg egy palacsintasütéstől, akik szőrén ülik meg a partvist, akik az utolsó csepp szidolukig fényesítik a kilincset.

Íme, egy példamutató regényrészlet:

„Géza híres volt a dunsztosairól. Ha az asszonyok véletlenül bekukkantottak az éléskamrájába, szemük elhomályosodott a gyönyörűségtől, és azt suttogták:

— Ah, milyen remek férfi!

Senki sem tudott olyan elegánsan ablakot mosni, mint ő. Halált megvető bátorsággal állt a nyitott ablakban és fütyörészett.

Midőn végigment az utcán, tömött cekkerrel a kezében, sorra kinyíltak az ablakok, és szőke, barna, fekete leányfejek bámultak utána..."

Ha ilyen regényeket írnának rólunk, akkor igen, akkor minden férfi belevetné magát a házimunkába. Akkor érdemes lenne. De így? Most csak kacagás, gúny az osztályrészünk, és legjobban a nők kacagnak, gúnyolódnak rajtunk. Ki érti ezt?

Minket lelkesíteni kell. Szép szóval, példamutatással, kedveskedéssel, trombitaszóval, vagy harci dallal, és akkor mi hajrá! hajrá! hajrá!...

Úgy elmegyünk hazulról, hogy csak na!

Mikes György

Felnőnek a gyerekek

A tanár úr a negyedik Á-ba
Dérrel-dúrral, mérgesen benyit:
— Küldjék ide — mondja vésztjóslóan —
Azonnal a Kerekes Ferit!

Előáll a csinos szőke ifjú,
Ajka felett csillogó pehely.
— Kivel voltál karonfogva este,
Te gézengúz, igazat felelj!

Pörge kalap volt a csinos lánykán,
Piros kabát lenge alkatán.
Hogy egy ilyen széltolóval járkál,
Szegény anyja nem is tudja tán!

Feri felel: — Elhozom a hölgyet,
Hadd legyen a séta igazolt.
Mert akivel karonfogva jártam,
Az bizony az édesmama volt!...

Két nap múlva a tanár úr újra
Megidézi Kerekes Ferit:
— Este újra láttalak egy hölggyel,
Hogy becsaphatsz engem, azt ne hidd!

A mamád volt a piroskabátos,
No, de ki volt ez a hupikék?
Karonfogva andalogtál véle,
Köröttetek elhagyott vidék.

— Kék kabáton fehér volt a gallér, —
Cseng a Feri harsogó szava:
— Tanúságul elhozhatom őt is,
Mert e hölgy a drága nagymama!...

Egy hét múlva a tanár úr újra
Megidézi szegény Kerekest:
— Este megint láttalak egy nővel.
A kibúvót most már ne keresd!

Bomlott hajú, műszempillás nő volt,
Valóságos kozmetika-bolt!
Szűk szoknyában, tűsarkú cipőben...
Ez talán a dédnagymama volt?

— Nem, tanár úr. De hogy vele jártam,
Mégse lehet olyan nagy hiba.
Elhívhatom bizonyságul őt is,
Mert ő a kis húgom, Magdika!

K. Tóth Lenke

Megérdemelt pihenés

Vasvári Anna rajza

– Ez a hatszoros beutalócsere egészen kikészített...

Praktikus

– Mondja, bátyám, ez népművészeti munka?
– Dehogy! A munkaegységet jelölöm vele!

GYILKOSSÁG A PUMA UTCÁBAN

Egy esős őszi délután Muxli Menyhért erősen ittas anyagmozgató egy konzervnyitóval szívenszúrta feleségét, született Pancser Janka ugyancsak erősen ittas háztartásbelit a XXXI. kerület Puma utca 3. szám alatti ház udvarán. A szúrás után mindketten elterültek. Született Pancser Janka holtan, Muxli Menyhért holtrészegen. A rendőrség mindkettőjüket elszállította.

Három másodperccel azután, hogy a rendőrségi kocsi elsuhant, Hites Tamás Puma utca 3. szám alatti lakos, aki az esetnek szemtanúja volt, elmesélte az összecsődült Puma utcaiaknak, hogy Muxli Menyhért egész családját egy búgócsigával verte agyon és a rendőrség pótkocsis teherautóval szállította el a hullákat.

Harminc másodperc múlva a Tanács téren Tovább Lajosné teljes részletességgel ismertette a Puma utcai háztömbkörüli gyilkosság minden részletét és a kerület lakosait Panni robogóján tájékoztatta az arzénes lábvízmérgezés körülményeiről. Nagy-Budapest összlakossága csak két perc tizenöt másodperc múlva tudta meg a kerületi kollektív kéjgyilkosság hiteles történetét és mindannyian kíváncsian várták a másnapi újságokat, hogy továbbtárgyalhassák a fejleményeket.

A reggeli sajtó közölte, hogy elvetették a komlót a Kis-Alföldön és tovább javul a közlekedés a peremkerületekben. A Puma utcai gyilkosságról egy sor sem volt a lapokban, viszont a Szabad Európa Rádió bemondta, hogy a Puma utcai internálótábor politikai foglyai valamennyien belehaltak a földgázömlésbe, és újabb gázömlések várhatók. A lakosság izgatottan várta a délutáni lapot.

A délutáni sajtó közölte, hogy jövő nyáron lesz elegendő sör és továbbra is rövid zakó a divat, Paksnál árad, lejjebb apad. A gyilkosságról nem írtak egy sort sem, viszont Amerika hangja bemondta, hogy a XXXI. kerület pusztulásáért valakik még felelnek majd a történelem ítélőszéke előtt. Az egész ország a másnapi sajtót várta. Végre nem hiába.

Másnap különkiadásban jelentek meg az összes napilapok New Yorkban és rádiófotón keresztül érkezett képekben számoltak be Budapest megszűnéséről. A magyar lapok is részletes riportokban számoltak be a biharmocsoládi kultúrház megnyitásáról és bátran mutattak rá szállodaiparunk elmaradottságára. A hetilapok képeket közöltek a modern lakásbútorokról és latolgatták világbajnoki esélyeinket. A havi folyóiratok vitát indítottak a modern hajviseletről és megírták, hogy Lollobrigida legújabb filmjében sem alakít téesz agronómuslányt. A rádióban tovább öregedett a Szabó család és a televízió is tovább vetélkedett az idővel.

A lakosság közben megtudta, hogy nem háztömbkörüli kéjgyilkosság történt a Puma utcában, csak Muxli Menyhért szúrta le Pancser Jankát, méghozzá nem is kéjből, hanem csak merő részegségből. Az egész ország csalódottan vette azt tudomásul, de azért változatlan buzgalommal fáradoztak tovább a szocializmus építésén és a szülések száma is emelkedett.

És egy verőfényes tavaszi napon hírül adta valamennyi napi- és hetilapunk:

Idén is hajtóka nélküli nadrág a divat, és tíz évi fegyházra ítélték a Puma utcai gyilkost.

De ekkor már senkit sem érdekelt se a hajtóka nélküli nadrág, se a Puma utcai gyilkos.

Miklósi Ottó

Laoszi pasziansz

Toncz Tibor rajza

Kennedy: Most pedig kijövök a farbával!

Májusi eső aranyat ér

Schwott Lajos rajza

Bikaviadal

Várnai György rajza

Női dolgok

– Mennyivel diszkrétebb ez a sminknélküli divat! Csak a szemet kell egy picit aláfesteni és kész!

Vasvári Anna rajza

Új főnök érkezik

Erdei Sándor rajza

LEVÉL a gonoszkodó ügyintézésről

Kedves Üzemvezető Úr!

A Főigazgatóság hivatalos pecséttel ellátott utalványával felkereste önt hivatalsegédünk, Lenke néni, hogy átvegye a részemre kiutalt két darab tengeri herkentyűt. Lenke nénit ön időveszteség nélkül elirányította a baloldali raktárhoz, amelynek ablakánál mintegy ötvenen álltak. Mire Lenke néni hosszas várakozás után benyújtotta a Főigazgatóság kiutalójegyét, közölték vele, hogy fáradjon vissza önhöz, az üzemvezetői irodába, mert a tengeri herkentyű kiadása csak az ön személyes közreműködésével történhet.

Távol áll tőlem, hogy Lenke néni közismert türelmét e helyt méltassam, de meg kell jegyeznem, hogy hosszú pályafutásom alatt nem találkoztam még olyan galamblelkű, nyugodt teremtéssel, mint ő. Éppen ezért bocsánatát kérem, hogy Lenke néni önhöz útközben visszafelé néhány illetlen szót mormolt, bár utána már a tőle megszokott optimizmussal lépte át az iroda küszöbét. Ön átvette az utalványt, megforgatta jobbról balra, azután balról jobbra és azzal a biztatással adta vissza Lenke néninek, hogy most álljon a jobboldali raktárablakhoz, mert a tengeri herkentyűt valóban ott adják ki, méghozzá az ön jelenlétében.

Lenke néni most már a jobboldali ablaknál állt sort, igaz, hogy csak mindössze harminc percig, míg végre is benyújthatta a Főigazgatóság utalványát. Már-már úgy érezte, hogy a herkentyűkkel a zsebében, repeső szívvel rohanhat hazafelé, mert a munkaideje már régen lejárt. De nem így történt! A kartársnő az ablakban megnézte a Főigazgatóság utalványát és hátranyújtotta önnek, aki időközben valóban helyszíni szemlére érkezett a raktárba. Ön most nem csak jobbról balra és balról jobbra forgatta a kis papírszeletkét, hanem a hátlapjára is, majd közölte Lenke nénivel, hogy érvénytelen az utalvány s erre a tengeri herkentyű nem adható ki, mert hiányzik róla egy aláírás.

Nagyon szeretem a precíz embereket és ezért nem mulaszthattam el, hogy gondosságáért közvetlen kollégái körében illően megdicsérjem önt. Sajna, dicsérő szavaim nem hullottak termő talajra. Képzelje, azt mondták önről, hogy kiskirály, nem fér a bőrébe, hangulat-ember, és így tovább...

Ez az ellentmondás végkép felcsigázta érdeklődésemet és felhívtam a Főigazgatóságot, ahol megállapították az utalvány teljes érvényességét, majd arra kértek, hogy helyettük és nevükben tolmácsoljam Lenke néninek sajnálkozásukat. Erre a szívélyességre viszonzásképp közöltem, hogy meggyőződésem szerint a történtek ellenére sincs baj a Főigazgatóság raktárhálózatával, mert Buda-

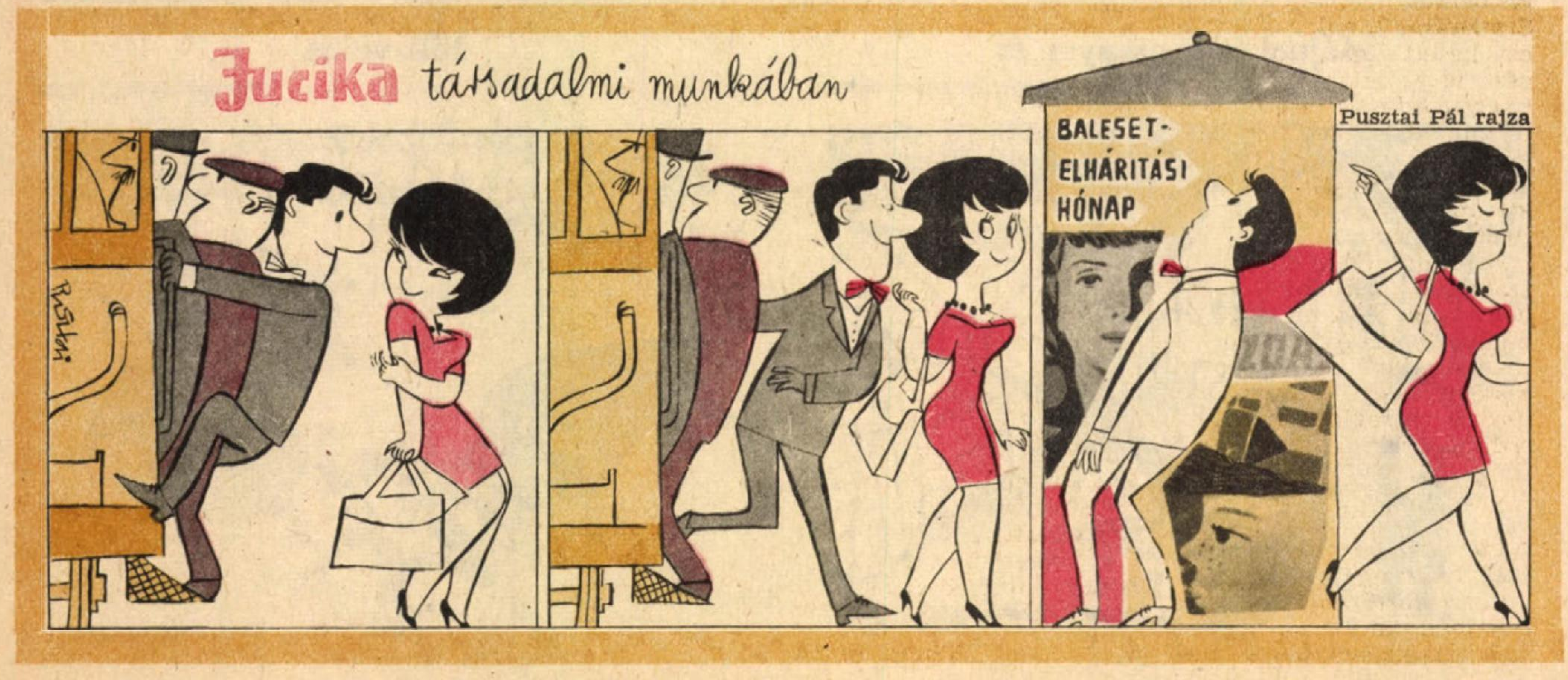

pest huszonkét kerületében eddig még csak egyetlenegy üzemvezetőre akadtunk, aki a gonoszkodó ügyintézés ilyen módszerével élt a tengeri herkentyű kiadását illetően, és megneveztem a kerületet is. Akkor tudtam meg, hogy ön *ugyanaz* az üzemvezető, csak már azóta áthelyezték *ugyanezért*.

Még csak annyit szeretnék önnek elmondani, hogy Lenke néni a szomszédos raktárban *ugyanarra* az utalványra, őt perc alatt megkapta a tengeri herkentyűt.

Földes György

Jucika társadalmi munkában

Pusztai Pál rajza

A növényápolás és a családtagok

– Ez a Jani bácsi mindig szorgalmas ember volt!

Mészáros András rajza

A LÓ ÖRÖK KÉT OLDALA...

1.

Szín: a HIVATAL termelési értekezlete. Kor: 1952.

Cakó kartárs üb. elnök:
Szocialista hazánk fundamentuma a munka, a fegyelem és a pontosság. Aki reggel késve érkezik a HIVATAL-ba, annak rossz a viszonya a munkához, a párthoz, sőt a hazájához. Az ilyen dolgozó magatartásával az osztályárulás ismérvét súrolja. Nincs is erre enyhítő körülmény még akkor sem, ha Szaporáné kartársunknak a munka megkezdése előtt csecsemőjét kell a bölcsődébe vinnie. Nem kaphat felmentést még akkor sem, ha egész kisdoboscsapattal gyarapítja társadalmunkat. Szaporáné kartársnak van férje, kilenc gyermek közül már jónéhány elmúlt tízéves. Neki is, férjének is fiatal szülei vannak és jólelkű szomszédai is szívesen vállalják a gyermeket. Szaporáné kartárs nem használja ki a kínálkozó objektív lehetőségeket és minden áron maga viszi gyermekét a bölcsődébe. Vajon hova vezetne, ha az ilyen fényűzést megtorlás nélkül tűrnénk. A minap Szaporáné kartárs két percet késett. Igaz, hogy első eset volt, de mi már efölött sem hunyhatunk szemet, és miként a spártaiak életképtelen csecsemőiket a Tajgetosz csúcsáról, mi is kitaszítjuk sorainkból az ilyen elemeket.

És amint Cakó kartárs e szavakat dörögte, hogy, hogy nem, erősen a nyelvébe harapott. Az értekezlet részvétteljes érdeklődése tüstént Cakó kartárs felé fordult és tagjai határozathozatal nélkül szétszéledtek.

2.

Idő: tíz évvel később, 1962. Szín: ugyanaz.

Cakó kartárs üb. elnök:
Sajnálattal látom, hogy a szektarianizmus átkos maradványai még manapság is itt settenkednek HIVATALUNK falai között. Még mindig akadnak, akik nem akarják megérteni, hogy a szocializmus nem a Tajgetosz rideg, kopár szikláiból zsendült. Márpedig szektás, sematikus szemlélettel, a személyi kultusz révületében nem vihetjük előre a szocializmus ügyét. Lelkünk minden zugolyát meg kell tisztítanunk a múlt mizantrop mételyének káros mikrobáitól.

Mert miről is van szó, drága kartársaim?

Könnyű Icuka kartársnő a minap későn tért nyugovóra. Vekkere befagyott és amikor felébredt, az óra mutatója már a tízet is túlszáguldotta. Szemérmetes pirulással gondolt arra, hogy félkilenc helyett déltájban libegjen be kollégái közé. Munkaszenvedélyét kínnal-bajjal sikerült leküzdenie és inkább az otthonmaradás keresztjét választotta. És ez szigorú önbírálatkészségét igazolja. Egyébként is e hónapban mindössze tizedszer fordult elő ilyen baleset a kartársnővel, ami semmiképpen sem ifjonti léhaságra, könnyűvérűségre, hanem sokkal inkább valami sorscsapásfélére utal.

Drága kartársaim! Ne törjünk hát pálcát Könnyű Icuka fölött. Ne vonszoljuk őt pellengére, ne taszítsuk le a Tajgetoszról, és ítéljünk a szocializmus humánumától átforrósodott szívvel.

És miközben Cakó kartárs e szavakat rebegte a termelési értekezlet templomi csendjébe, réveteg, kék szemére a meghatottság könnyei vontak habkönnyű selyemfátylat, az értekezlet pedig zsebkendőt szorongatva, fojtott zokogás közepette oldozta fel Könnyű Icukát enyhe botlásának következményei alól.

Vincze Oszkár

Karambol után

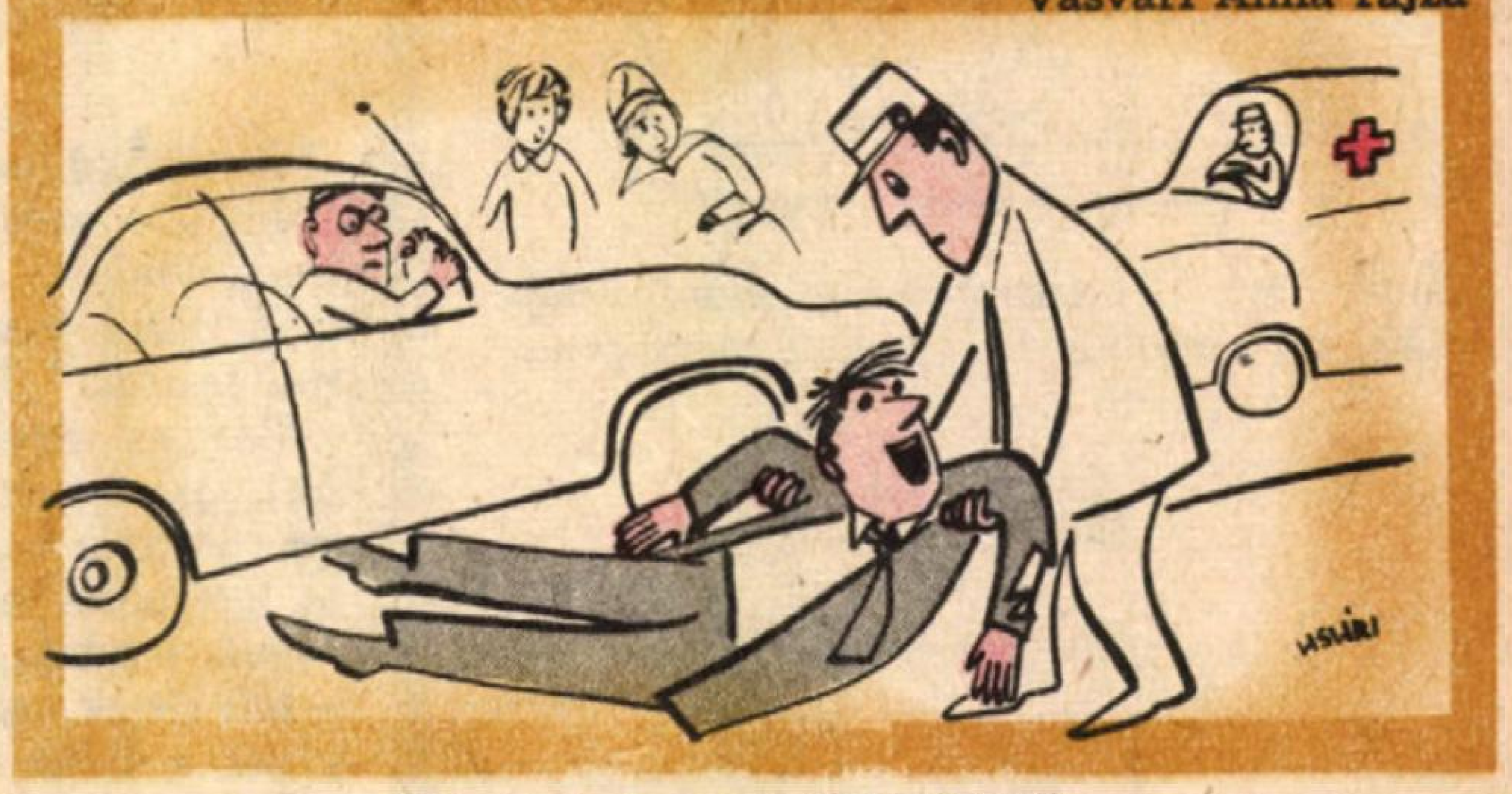
Szegő Gizi rajza

– Miért hajtott olyan vadul?
– Nem akartam elkésni a baleset-elhárítási előadásról.

Optimizmus

Vasvári Anna rajza

– Sokat várok az új KRESZ-től...

Baleset-elhárítás

Kaján Tibor rajza

Korunk Anonymusa

– Ki lesz a következő űrutas?

Panoptikum

(Nevezetes emberek)

Papp Laci, a takarékosság Európa-bajnoka, 15 menetből 8-at megint megspórolt.

Bezzeg!

– Ilyenkor bezzeg nem baj, hogy a falusiak felözönlenek a városba!

EGY ÓRA — Boldogon

Tisztelt olvasók! Megragadom az alkalmat, hogy közöljem önökkel: Boldog nemcsak a magyar nyelv szókincsében szerepel, így neveznek egy tündéri falucskát is a Jászságban. Régen idegenforgalmi nevezetesség volt. Mivel napjainkban Boldog község idegenforgalmával a kutya se törődik, engedjék meg, hogy mint idegenvezető, körülkalauzoljam önöket ebben a pompás kis faluban.

*

Az első boldogi specialitás, amit megemlíthetek, a villák udvarára besétáló tehenek látványa. Boldogon ugyanis az egyszerű parasztházak helyett népi díszítésű, színes villácskákat építenek, ami számunkra kissé szokatlan, de a tehenek már régen megszokták.

*

Szintén szokatlan, hogy Boldogon jóval több fiatal lányt látni, mint legényt. Ennek oka, hogy egy időben igen sok fiatalember pártolt az iparhoz, és elment a városba dolgozni. A boldogi Béke TSZ ifjúsági brigádjában például negyven lányra csak tíz legény jut. Ennek ellenére a múlt vasárnap is kettős esküvőt tartottak. Az élelmes boldogi menyasszonyokra gondolva, Petőfi szavai jutnak az ember eszébe: „Ez — férfimunka volt . . ."

*

Nem messze a tanácsháztól, láthatják a boldogi kultúrház — *helyét*. Nagyon kellene a művelődési otthon, ahol különféle kultúrcsoportok és népművészeti szakkörök működnének, mert a híres pingáló asszonyok utódai falhengerezést vállalnak, és egy hajadon, akit megkértem, hogy énekeljen el egy boldogi népdalt, némi gondolkodás után dalolni kezdte: hogy: „Boldog az a perc, amely a csókjaiddal múlik el . . ."

*

A törökdúlás idején a falu helyén erdőség volt, ide menekült felperzselt otthonából egy sereg ember. A bírójuk leszúrta botját a mai tanácsháza helyén, és azt mondta: „Itt boldogok lesztek." Így lett a falu neve Boldog.

Bár az egykori névadó-ünnepségen elhangzott jóslat beteljesedése késett párszáz évet, ma már el kell ismerni, hogy a jövendölésnek igaza lett némi kiegészítéssel, valahogy így: „Boldogok lesztek, mert tízmillió forint bruttó bevételt értek majd el évente tölteni való paprikából a Béke TSZ-ben, öntözéses gazdálkodással."

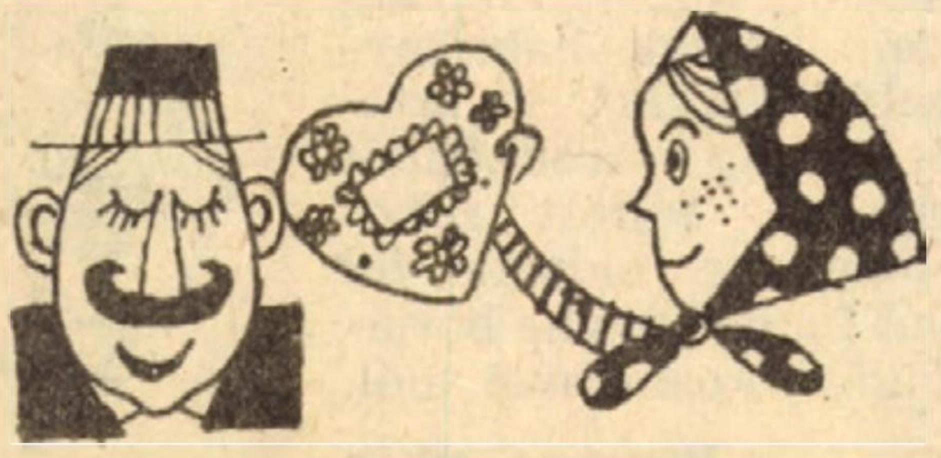
*

Végül a néplélek rejtelmeibe is vessünk egy pillantást. Megkérdeztem az egyik TSZ-tagtól, mi adta az ötletet, hogy ilyen nagy területen termeljék a jövedelmező zöldpaprikát?

— Szeretjük a lecsót — volt a tömör válasz.

Mi ebből a tanulság? Az, hogy folytassunk parasztságunk körében minél szélesebbkörű propagandát a — babfőzelék megkedveltetésére is.

Fülöp György

Kosztromai tenyésztеheneket vásárolt a Béke Tsz

– Amióta kosztromaival keresztezték, vissza se köszön!

Egyedülálló hivatali tábla

Vőlegény: Miért ne volna boldog? Ő csak összeadja a párokat.

Sok szoknya a divat

– Nincs egy rongyom, amit felvegyek . . .

Négyszáz kútból öntözik a paprikát

– Egészségünkre!

Leányomat egy tízpercben minap elcsípte az iskolaigazgató. A szemtanúk elbeszélése szerint egy barackot nyomott a fejére, és így szólt hozzá:

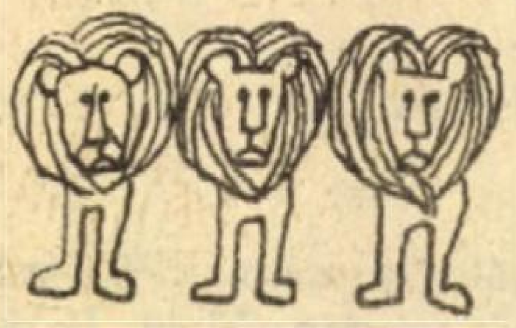
— Mondd meg nekem, miért van az, hogy te két hétig a legrendesebb gyerek vagy az osztályban, csupa ötöst kapsz, és a tanító néni nem győz dicsérni: Azután két hétig mintha nem is te lennél! Figyelmetlen vagy, hanyag és rossz magaviseletű. Meg tudnád nekem mondani, hogy miért van ez?

Leányom — mint hallom — így felelt az igazgató kérdésére:

— Ez azért van, mert akkor otthon vagyok jó.

*

Változnak az idők, még a mesék dramaturgiai szabályain is módosítani kellene. Általános meseszabály volt például mindmáig, hogy a hősnek, akinek el kellett jutnia tündérországba vagy az üveghegyen épült palotába, útközben számos ellenfél állta el útját. Az első ajtót általában még csak haragos kutya védte, beljebb már három oroszlán állt, és mennél előbbre jutott a hős, annál ijesztőbb és hatalmasabb

szörnyek védelmezték a bejáratot. Utoljára a leghétfejűbb sárkányon át juthatott csak be tündérországba, vagy az üveghegy ősz miniszteréhez.

Manapság az ősz miniszterekhez lehet a legkönnyebben bejutni. Ám mennél lejjebb megyünk az apparátusban, annál nehezebb az előrehaladás. Egy főosztályvezető ajtaját már harciasabb és barátságtalanabb őrzők védelmezik, még nehezebb az út az osztályvezetőkhöz. A csoportvezetők előszobájában már sárkányok állnak, s egy irodavezetőhöz bejutni — az aztán a mesébe illő feladat!

*

Új magyar bohózatot mutatott be nemrégen egyik színházunk. Szerzője, aki jelentős kulturális munkaterületen dolgozik, írói álnevet vett fel erre az alkalomra. Tette ezt bizonyosan hiúsági okokból, arra gondolván, nevetséges dolog komoly beosztású embertől zenés vígjáték írására vetemedni.

A premier azonban kifogott az elővigyázatos szerzőn. Miután a darab szép közönségsikert aratott, az inkognitóban megjelent férfin most már az írói hiúság vett erőt, és sutba dobván álnevét, orcáját felmutatta a premierközönségnek. Amint az meg vagyon írva, a tapsokra megjelent a függöny előtt, és barátságosan meghajolt a nézők előtt. Nem látszott rajta, hogy álnevet használt.

*

Kedves barátom, C., erősen kedveli a bort. Mostanában ritkábban néz az üveg fenekére, de talán éppen a gyakorlat hiánya miatt meglepőbb esetek is történnek vele az italozások alkalmával.

Egy ilyen ivós este után hazamentében a lépcsőházban elcsúszott, s olyan balszerencsésen, hogy a reggelre vásárolt üveg sör összetörött a zsebében, és az üvegcserép felsértette a combját.

Barátom, ügyelve, hogy zajt ne üssön, s fel ne keltse feleségét, bement a fürdőszobába, ott fertőtlenítőszert, ragtapaszt keresett elő, majd a nagy állótükör elé állt. Ilyen módon, a combján hátrafelé húzódó sebesülést szemügyre vehette, és hevenyészett elsősegélyben részesítette önmagát.

Másnap reggel felesége azt mondja neki:

— Hallod, te aztán szépen el lehettél ám ázva az éjszaka!

— Miből gondolod? — kérdezte C. önérzetesen, s kissé megbántott hangon.

Az asszony magyarázat helyett erre kicipelte őt a fürdőszobába, s a nagy állótükörhöz vezette.

A tükör — comb-magasságban — gondosan be volt jódozva, s le volt ragasztva gézzel és tapasszal.

(somogyi)

Terelés a közös karámba

A londoni „Punch"-ból

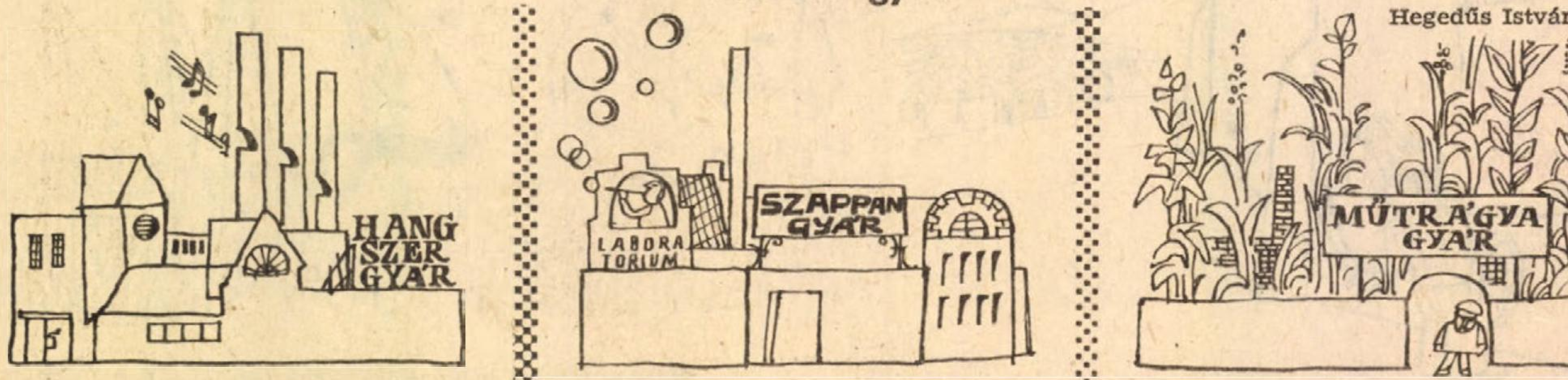
Akinek szívesen tapsolunk

Tolnay Klárinak
„A vágy villamosá"-ban

Három gyár

Hegedűs István rajza

Nemzetközi kávéházban

– Konrádka! Hát neked mindenbe bele kell szólnod!!?

Feketefuvar

Toncz Tibor rajza

Daliás idők

Várnai György rajza

EGY KISFILMRŐL

Ha egy művészi alkotás nem érthető, ha kétségeket hagy afelől, hogy az alkotó művész mit akart mondani, vagy érzékeltetni, akkor kárbaveszett a művész munkája még akkor is, ha maga a művész vitathatatlanul tehetséges. Versnek, filmnek, festménynek gondolatokat vagy érzelmeket kell ébresztenie, ha ehelyett zavart kelt és töprengésre készteti az olvasót vagy nézőt — baj van. Kiváltképpen áll ez a művészetnek arra az ágára, amely a legnagyobb tömegek számára alkot: a filmre. Sok pénz, sok jószándék s ügylehet, sok tehetség megy veszendőbe, ha egy film nem érthető, sőt, mondjuk csak így: ha nem közérthető.

Egy kisfilmet láttam a napokban, a Balázs Béla stúdió művészeinek „Variáció egy témára" című filmjét. A film — mint utóbb kiderítettem — a neofasizmus veszélyére kívánta figyelmeztetni a nézőt. Azzal a meggyőződéssel keltem fel a helyemről s mentem ki a dohányzóba, hogy ezt az érezhetően tehetséges filmet száz néző közül nyolcvan egyáltalán nem értette, tíz homályosan sejtette, vagy inkább megérezte, hogy miről van szó (ezek közé sorolom magamat is), s talán tíz néző értette meg teljesen. Hogy ellenőrizzem magamat, a szünetben megkérdeztem egy harminc év körüli rokonszenves fiatalembert, tudja-e miről szólt az imént látott film? „Ez nekem magas volt!" — felelte röviden. Megkérdeztem egy idősebb urat is. A vállát vonogatta és zavartan nevetgélt. Odamentem erre a jegyszedőnők egyikéhez:

— Mondja, asszonyom, nem panaszkodik a közönség, hogy ezt a filmet nem lehet megérteni?

— Hát igen, dohognak — mondta —, pedig olyan egyszerű! — És szabatosan elmondta nekem a film eszmei tartalmát.

— Szóval ön megértette tehát? — kérdeztem, csodálkozásomat nem is leplezve. A válasz megnyugtatott:

— Mi se értettük, kérem, de megnéztük az ismertetőt az üzemirodában.

Így viszont már én is megértettem mindent.

(t.)

MINDENFÉLE

Nem mindig szép a szépirodalom.

*

Megható az áldozatok szolgálatkészsége. Például a helyváltoztatásra képtelen húsevő növényekhez helybe-repülnek a rovarok.

*

A hosszú élet titkát hamarosan megoldják, amint haditechnikai jelentősége lesz.

f. l.

Hiúság

Pusztai Pál rajza

– Nehogy lefesse, művész úr! Előbb még meg kell kapálni!

Ezt olvastuk...

Hogy kell vigyázni!

A Népszavában azt olvastuk, hogy a tasmaniai Derwent-folyón horgászversenyt rendeztek, és számos cápa is horogra akadt. A tengeri ragadozók megjelenése az édesvizekben érthető aggodalmat keltett mindenütt a folyópartokon fürdőzők soraiban.

Naiv hír

A Magyar Ifjúság egyik riportjának ez a címe: Kézfogásból született". Nem tartjuk valószínűnek, hogy a lapnak akár a legfiatalabb olvasói is elhiszik ezt a magyarázatot...

Tudományos ínyencfalat

A Népszabadság tudományos rovatában olvastuk, hogy az asztmát egyes esetekben meg lehet szüntetni a mellékveseve lő hormonjával. Ez az első eset, amikor a szakácsművészet átalakító hatást ér el az ember szervezetében, közvetlenül megalkotva a vese-velő zsigerszerv-újdonságot.

Lelkesítő perspektíva

A Csongrád Megyei Hírlap érdekes beszélgetést folytatott a vásárhelyi elmegyógyintézet főorvosával. A riporter, összegezvén a beszélgetést, leszögezi, hogy a főorvos szavaiból „...optimizmus árad. Azt a hitet tükrözi, hogy az idegosztály rövidesen nemcsak kevesek, hanem a lakosság egészének elismerését fogja kiváltani."

Előrejelzett granginyol

A Magyar Nemzet hírül adja: „A hét végére földben lesz a kapások zöme". Vajon ki tervezi ezt a szörnyűséget?! S ha nem lehet idejében megakadályozni, történik-e megfelelő gondoskodás a kapások hátramaradt családtagjairól?

Dr. Árgus

Egy nyugdíjas SS-legény

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy férfi megkérdi a kupéban vele szemben ülő útitársát:

— Mondja, kérem, szabad itt dohányozni?

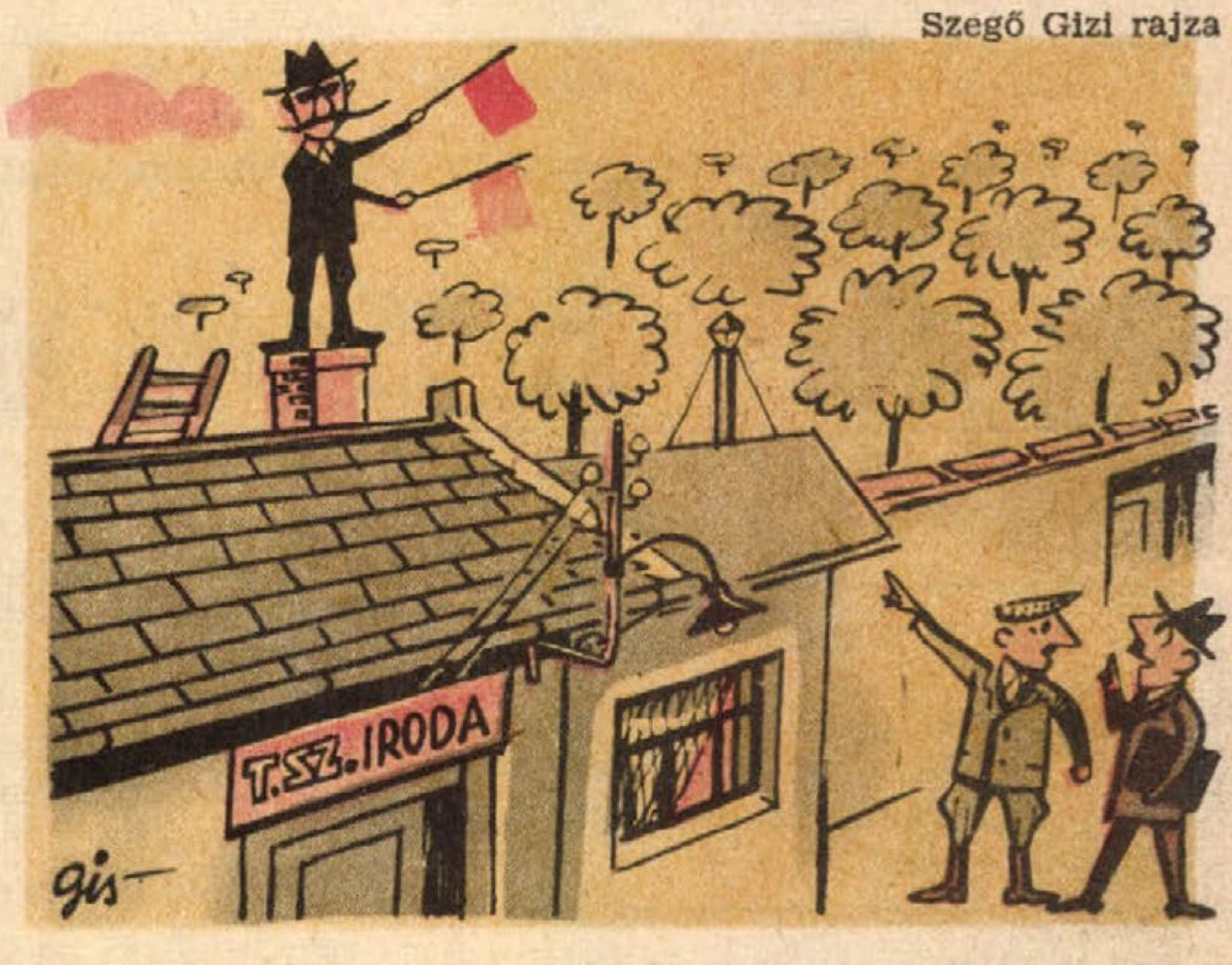
— Ez nem dohányzó fülke.

— Hát akkor honnan van itt ez a sok cigarettavég?

— Azoktól, akik nem kérdezték.

Csak példázat

Szegő Gizi rajza

– Az elnökünk a tengerészetnél szolgált és megszokta a távolról való utasítgatást.

Zárórai párbeszéd

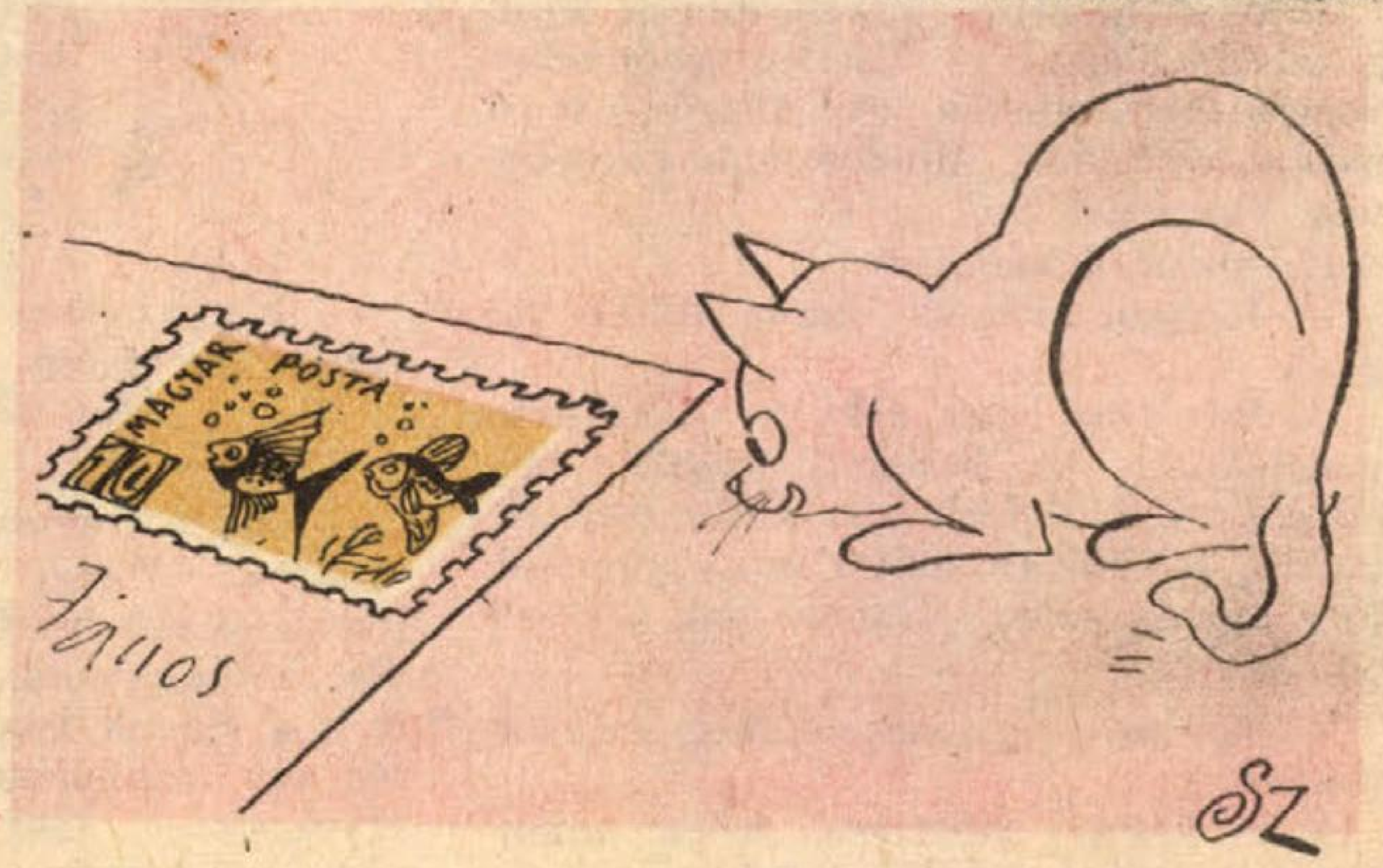
Erdei Sándor rajza

– Bocsánat, tetszett már jelezni a leszálláshoz?
– Hát mit gondol, miért állok az ajtó előtt?!

Díszhal-bélyegsorozatot ad ki a posta

Szűr-Szabó József rajza

MAGYAROS VENDÉGLÁTÁS

Hyacinto di Fernandez, kétszeres Fantázia-díjas galapagoszi rézmetsző-művész magyarországi látogatását gondos előkészületek előzték meg. A program összeállításakor az illetékesek szeme előtt szünet nélkül ott lebegett az a törekvés, hogy a kitűnő művész átfogó képet kapjon a rézmetszés magyarországi helyzetéről. Különös buzgalommal igyekezett a rendezés a műsor homlokterébe állítani mindazon képzőművészeti vonatkozásokat, melyektől várható volt, hogy a rangos vendég szakmai érdeklődését kielégíthetik.

Rezesbanda köszöntötte a repülőtéren az érkezőt, majd az első hagyományos üdvözlések és hevenyészett nyilatkozatok után Hyacinto di Fernandez szállására hajtatott. A repülőutat eléggé megviselte, legszívesebben leheveredett volna, de nem lehetett, mivel már várta a Magyar Rézmetszők Központi Szövetségének főtitkára, hogy elkísérje a tiszteletére adott villásreggelire.

Közvetlenül a villásreggeli után kanalasebéd következett a Rézügyi Főosztály rendezésében, tizenhét fogással és számos üdvözlőbeszéddel. A kiadós lakoma után alig gyújtott szivarra a galapagosziak büszkesége, máris előállt a kocsi, hogy a Citadellára röpítse, szemügyre veendő a pesti panorámát. Az egri bikavér és az ínyenc hidegkonyhai készítmények ugyan némileg elhomályosították a kilátást, ez a körülmény azonban nem akadályozhatta meg a délutáni programot, mely szerint Hyacinto di Fernandez látogatást tett a Vaskalap- és Szemellenzőgyár rézmetsző szakkörében. A dolgozók nagy szeretettel figyelték a messziről jött vendéget: hány pohárka barackpálinkával öblíti le a remekbekészült csirkesalátát, amelyről a szakszervezet gondoskodott. Sajnos, a tervezett baráti beszélgetés csupán a házigazdák kínálgatására és a vendég udvarias szabadkozására szorítkozhatott, mivel a porosbereki Rézangyal téesz már így is harmadszor telefonált, hogy kihűl a vacsora.

Valósággal röpült a kocsi Porosberekre, így úgyszólván késedelem nélkül vehette kezdetét a reprezentatív disznótor. Egyesek szóvátették ugyan, hogy a vendég csak ímmel-ámmal csipeget a májashurkából, a komolyabb sértődést mégis sikerült elkerülni, mivel a tokaji szamorodniból viszont becsülettel hörpölgetett.

A kétszeres Fantázia-díjas művész és kísérete meglehetős zilálltan ért vissza a fővárosba. Hála a gyors tolmács-cserének, az Esti Krónika riportere valahogy összehozta a riportját, a TV-híradó azonban kénytelen volt eltekinteni a csukló és bandzsító kitűnőség megszólaltatásától.

Hyacinto di Fernandezt másnap reggel még álmában, gyengéd erőszakkal ültették autóba, hogy jelenlétével tüntethesse ki a Tihanyban megrendezett Rézmetsző Kongresszus tisztújító közgyűlését. Bekapták a halászlevet, rádöntöttek egy kevés badacsonyit, s már száguldottak is vissza Pestre, a Rézmetszők Lapjához, a sajtófogadásra (libamáj és barna sör). Rajongóival a Royal Szállóban találkozott (whisky és krokambustorta), majd részt vett a Rézművészeti Múzeum díszvacsoráján (étlap helyszűke miatt nem közölhető).

Hazánkban tett látogatása során Hyacinto di Fernandezt huszonhét alkalommal etették le a sárga földig, további hetvenegy esetben lakott jól a rosszullét határáig, és háromszáznégy pohárköszöntőt kellett mosolyogva átvészelnie. Eközben kilenc tolmács dőlt ki mellőle, ő maga viszont harmincnégy eredménytelen szökési kísérletet tett az étkezések elől, és kétszázhatvanhatra szökött fel a vérnyomása.

A vendégművész kissé sápadtan majszolgatott búcsúztatásakor a repülőtéri büfében. Mégegyszer méltatta a magyar és galapagoszi rézmetszők kapcsolatainak megszilárdítását, majd a gépmadár ajtaja becsukódott, és a kétszeres Fantázia-díjas kimerülten rogyott ülésére.

A világ újságolvasói azóta sem értik, hogy amikor a repülőgépen fölszolgálták az első uzsonnát, Hyacinto di Fernandez miért bántalmazta tettlegesen a légikisasszonyt.

Kaposy Miklós

BESOROLNAK SIÓFOKRA

FIGYELEM!

Mindazon kartársak, kik a vállalat siófoki üdülőjét igénybe óhajtják venni, haladéktalanul jelentkezzenek Kövi József kartársnál!

Így hangzott a felhívás a nagy hirdetőtáblán. Fejemhez kaptam, órámra néztem. Futás! Csak tizenöt perce tehették ki a cédulát, talán még van remény. Végigvágtattam a folyosón s a 10-es szoba előtt fékeztem le. Illedelmesen bekopogtam.

— Nem és nem! — hangzott belülről, a rekedt kiáltás. — Esetleg szeptember végére biztosíthatok egy függőágyat a nyitott verandán. Minden más hely betelt. Viszontlátásra!

Beléptem, köszöntem:

— Jónapot kívánok. Berda Miklós vagyok.

— Szó sem lehet róla — rikácsolta magánkívül az íróasztal mögött ülő, csapzott üstökű férfiú. — Értse meg jóember, a vállalati üdülő nincs gumiból. Egy helyen azonos időben csak egy valaki lehet.

— Newton — jegyeztem meg tiszteletttudóan . . .

Kövi kartárs most első ízben pillantott fel rubrikás papírjai közül.

— Az előbb más nevet mondott!

— Akit most említettem, az egy régi, híres üdülési felelős volt s álláspontja tökéletesen megegyezett az Önével. Az én nevem változatlanul: Berda Miklós.

— Vagy úgy — enyhült meg kissé a teljhatalmú nagyúr hangja. — Ezt nem tudtam. Gyerek?

— Nem, felnőtt vagyok.

— Hallja-e? — csattant fel újra. — Velem ne vicceljen. Azt kérdeztem, hány gyereke van?

— Egy gyerek.

— Feleség?

— Egy feleség. Ha van rá mód, együtt szeretnénk . . . Július második felében . . . Azért akkor, mert tetszik tudni . . .

— Ne is folytassa! Én ne tudnám? Először: felesége is erre az időre jegyeztette elő magát és ezt már nem lehet visszacsinálni. Másodszor: akkorra esik a gyerek iskolai szünideje s a család oly meghatóan keveset van együtt. Harmadszor: magának az orvos szigorúan meghagyta, hogy július második felében fürödjek a Balatonban. Krónikus könyökzsibbadásából kizárólag ilymódon gyógyulhat ki. Eltaláltam?

— Pontosan! Csak nem könyök, hanem térd. Tehát remélhetek?

— Remélhet, de nem üdülhet. Legalábbis júliusban semmiképp. Mintha csak összebeszéltek volna a népek, ez a hónap már az első öt percben betelt. Későn jelentkezett. Sajnálom.

— Ezek szerint befuccsoltam — állapítottam meg letörten s indultam elfelé.

— Egy pillanatra — hívott vissza Kövi. — Azt mondta: befuccsoltam. Szeret kártyázni?

— Tudok is — feleltem rezignáltan.

— Nocsak — jött elő az íróasztal mögül. Ultit is?

— Azt különösen.

— Rablót?

— Legszívesebben önrablót.

— Tíz-húsz filléres alapon?

— Csakis.

— Dehiszen akkor maga az én emberem — lépett hozzám sugárzó arccal s megmarkolta a vállamat. — Miért nem ezzel kezdte? Idefigyeljen! Júli 16-tól 31-ig maguké a hármas szoba. Napos, tágas. Rádiót is betétetek. Kilátás a Balatonra. Reggelenként madárdal. A legszebb szoba az üdülőben. Tehát július 16-án pontban reggel 9 órakor találkozunk Siófokon, a társalgóban. Aprópénzt feltétlenül hozzon.

Kürti András

Gerő Sándor rajzos riportja
SZOT-hajóval Bratislavába
SZOT ÜDÜLŐHAJÓ BUDAPEST
-Látom, Kovács Kartárs már felébredt!
AKi a hajót vezeti: Venczel János hajóparancsnok
-Miért tetszik leadni az ebédjegyet, hisz ez még csak a reggeli volt!
Ismerkedési-est a hajón A fedélzeten és az étteremben!
FÉRFI ZUHANY
NŐI ZUHANY
Élelmes utas
AKi az üdülőt vezeti: Akantisz Kornél üdülővezető
4, 35, 38, 55, 88
PÖSTYÉN
A legnagyobb érdeklődéssel hallgatott rádió-Közlemény
A legnehezebb szolgálat A Kormányos mindig csak előre nézzen!
AKi az üdülőket vezeti: Kapás „Marci” Kulturos
ROH BRATISLAVA
SZOT BUDAPEST
Természetimádók voltak és lesznek...
gerő
Testvérek, ha találkoznak... Mindakettő Óbudán Készült!

A szovjet—amerikai tárgyalások idején

Toncz Tibor rajza

Kíváncsi kísértet a Fehér Házban

Szöveg nélkül

Várnai György rajza

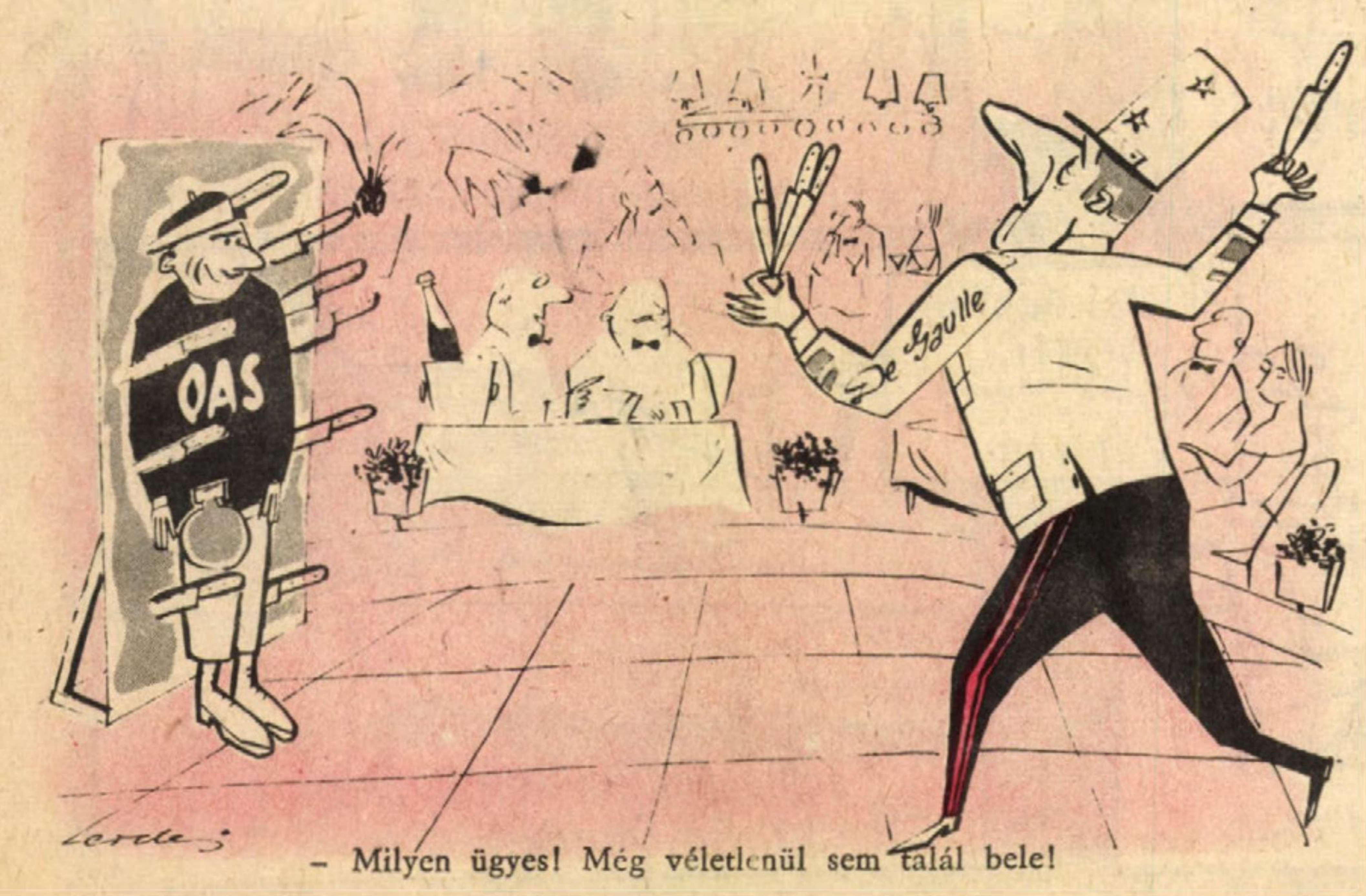
Elkészült az új ház

Hegedűs István rajza

Párizsi varieté

Erdei Sándor rajza

– Milyen ügyes! Még véletlenül sem talál bele!

MOLEKULÁK

Példázat a modernségről

Barátom, a Modern Ember, büszkén vezetett be a lakásába.

Csőbútorok, televízió; a négy fal ötszínűre festve. A könyvespolcon Camus, Wilder, Solohov, Dürrenmatt. A magnoszalagokon Bartók, Schönberg, Prokofjev, Orff művei.

— Parancsolsz egy kis elektronikus, vagy esetleg konkrét zenét? — kérdezte barátom, a Modern Ember.

Bólintottam, de ebben a pillanatban belépett a házigazda lánya, és barátom a magnetofontól egyetlen ugrással eléje ugrott:

— Gyere csak! — kiabált rá paprikavörösen. — Már megint nyolc órakor jöttél haza? Hányszor kell mondani neked, hogy egy húszéves lánynak sötétedés után otthon a helye!

És elverte egy nádpálcával.

Liftállapotok

Igen jellemző a budapesti függőleges irányú közlekedési viszonyokra, amit ismerősöm egy hosszabb lélegzetű mondatából sikerült kiragadnom:

„. . . a hatodik emeleten lakom, de szerencsére nálunk elég gyakran jó a lift . . .”

Tragédia

Életében először szólították föl:

— Most adja elő a véleményét!

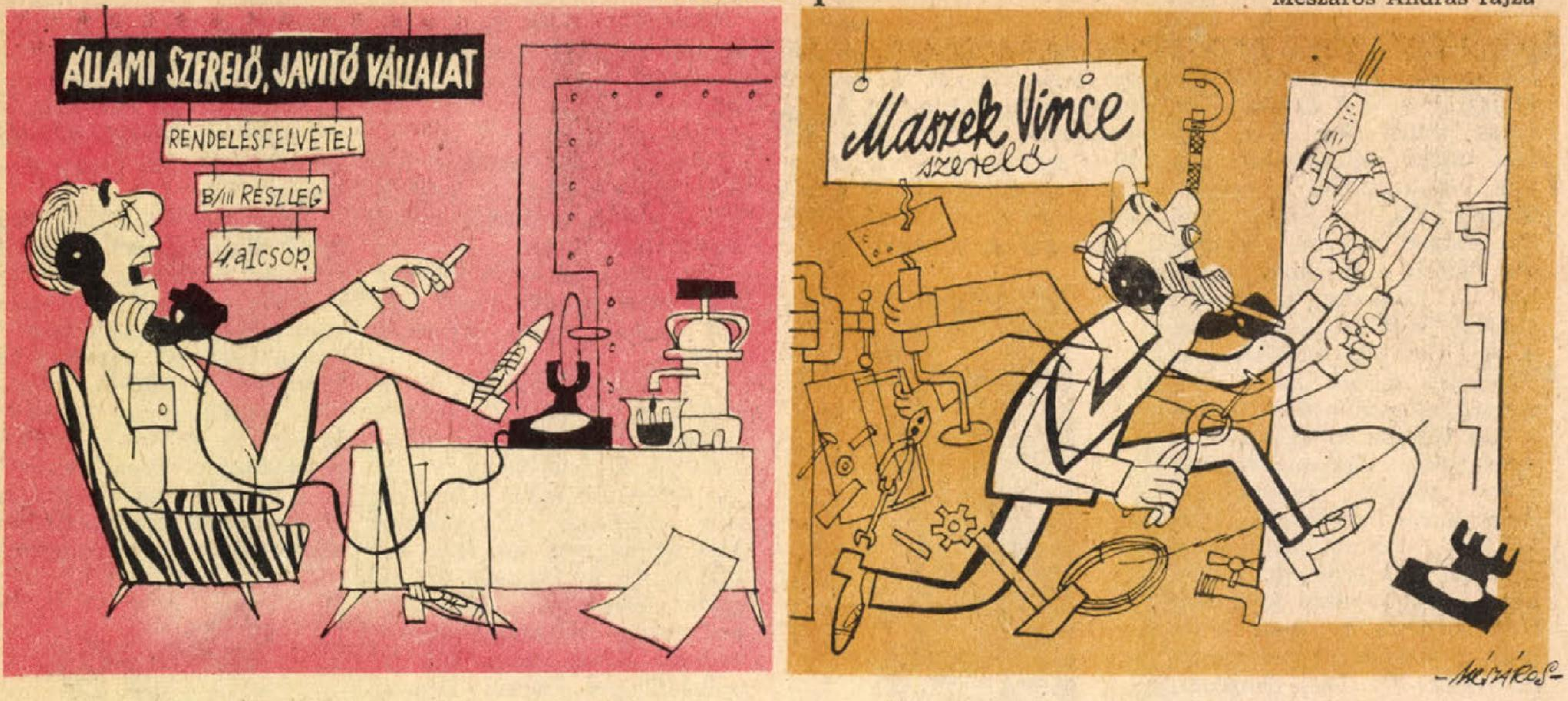
Az első pillanatban mámoros boldogság lepte el, valósággal megrészegedett a nagy lehetőségtől. Kisvártatva azonban elbizonytalanodott, s tétován nézett körül . . .

Rádöbbent, hogy nincs véleménye.

(dunai)

Zsánerkép

Mészáros András rajza

– Túl vagyunk halmozva! Talán hat hét múlva!

– Hogyne volna időm! Azonnal jövök!

A RANGSOR

(Történik a Főfőigazgató előszobájában. Béla félszegen, kabátban szorong egy széken. Belép Elemér fölényesen és otthonosan)

ELEMÉR: Szervusz Béla! Hát te mit keresel itt?

BÉLA: A Főfőigazgatóra várok.

ELEMÉR: Etuska?

BÉLA: Ki az?

ELEMÉR: A titkárnője. Ennyit se tudsz?

BÉLA: Honnan tudnám? Benn van a főnökénél. Most vagyok itt először. Illetve most próbálok először bejutni. Látom, te ismered itt a dörgést. Milyen ember? Mit várhatok tőle?

ELEMÉR: Minden a fogadtatástól függ. A titkárnő nem mondta, hogy vesd le a kabátodat?

BÉLA: Nem.

ELEMÉR: A kávémasinát se kapcsolta be?

BÉLA: Nem.

ELEMÉR *(a fejét csóválja)*: Akkor baj van. Osztályon aluli fogadtatás. *(Béla csodálkozik.)* Persze, ezt te nem érted. A Főfőigazgató pontosan besorolja a látogatóit. Van osztályonfelüli fogadás. Lenn vár a kapuban, személyesen segíti ki az autóból a látogatót, majd felkíséri. Ez csak külföldi fejesnek jár és honfitársnak miniszterhelyettestől felfelé. Aztán itt az elsőosztályú fogadás. Nem megy eléje a kapuba, de ahogy az illető belépett a titkárnőhöz, kijön a szobájából, beviszi, közben Etuska vadul főzi a kávét, konyakot, süteményt, cigarettát készít elő. A kabátot leráncigálja rólad, mint egy tüzes ruhatárosnő.

BÉLA: Rólam?

ELEMÉR: Speciel nem rólad, hanem az első osztályú látogatóról. De a másodosztályú fogadtatás sem rossz. Kávé, sütemény, konyak, kabátlesegítés nélkül. A harmadosztályú is kap kávét, de Etuska a gépben hagyja a zaccot. Gyorsan végeznek az illetővel, kár levetni a kabátot. A negyedosztályú elbánás szerint az ügyfelet le sem ültetik, állva és kabátban, izgatottan dadoghatja el kérését, akárcsak te.

BÉLA: Honnan tudod, hogy kérni akarok?

ELEMÉR: Az osztályon felüli látogatókon kívül itt mindenki kér valamit...

BÉLA: Neked elmondom...

ELEMÉR: Majd neki mondd el, ha ad rá alkalmat. Van osztályon aluli fogadtatás. Be sem enged a szobájába, a titkárnővel küzen, hogy add be írásban a kérelmet...

BÉLA: Nem hiszem, hogy ezt a besorolást kapom. Együtt vészeltük át az ostromot. Egyszer kölcsönadtam neki egy skatulya gyufát.

ELEMÉR: Ha szerencséd van, azt most visszakapod.

BÉLA: A fő hogy fogadjon. Bolhát tettél a fülembe ezzel a különféle besorolással. Vajon melyik osztályú fogadtatást kapom tőle, azok után, hogy az ostrom alatt... Egészen izgatott lettem, hiszen ettől függ a kérésem teljesítése...

ELEMÉR: Ne izgasd magad, öregem. A besorolás nála csak protokoll-kérdés. Ettől függetlenül még soha senkinek semmit sem intézett el.

Stella Adorján

Javíthatatlan lakásüzér

Könyvheti bevásárlás

Kaján Tibor rajza

a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával!
ciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a bürokráciával! Le a büro

Pécsi kirakat

Alig ismertem Pécsre. Csupasz falak meredtek felém a belvárosban, és a korábbi szép kirakatok helyett keskeny ablakok néztek rám. Nem néztem vissza rájuk, mert nem illik bekukucskálni a magánlakások ablakain. Szinte teljesen eltűntek ugyanis a kirakatok Pécsett a belvárosi utcákról, és kirakattá előléptetett ablakok kerültek a helyükbe. Ahogy Pécsett mondják, az illetékesek szerint „ne a kirakat legyen szembetűnő, hanem a ház frontja, különben is, a szocialista kereskedelemben nincs szükség árukínálatra, megy a vevő az üzletbe anélkül is". Pesten másképpen gondolkoznak erről, mert soha olyan szép, modern kirakatok nem kínálták az árut, mint most a pesti utcákon végestelen végig. De Pécs elmaradt, és most kezdi divatba hozni a tíz évvel ezelőtt már az elején megbukott, úgynevezett „vakolatfrontot", amely a sok széles faltábla között kis ablakokká degradálja az árubőséget hirdetni hivatott kirakatokat.

A városi tanácsnál felvilágosítottak arról, hogy azért van ez így, mert meg akarják óvni a belváros műemlék jellegét. Ez rendben is volna. De nem minden ház műemlék Pécsett sem, és ha egész utcasoron lebontják a kirakatokat, és a csupasz falak merednek az utcára — az nem műemlékvédelem. Egyébként is a műemlékvédelem nem ütközik a korszerű kirakatok és a szép üzletportálok kultuszába, mint ahogy a korszerű kirakatok sem zavarják a valóban műemlékjellegű épületeknek a környezetükből való kiemelését.

És hogy ennek a szemléletnek milyen túlzásai vannak, azt legjobban az a Kossuth Lajos utcai ház is bizonyítja, amelyben a Ruházati Bolt 10-es számú üzlete van. Nemrég tanácsi engedéllyel a bolt fölé az itt látható ízléses neontranszparenst szerelték fel.

Negyvenezer forintjába került a vállalatnak. Nem sokkal később a tanács elrendelte a neon leszerelését, azzal a megokolással, hogy rontja a ház műemlék jellegét. A pécsiek nézete szerint nem rontja, és helytelenítik a transzparens leszerelését elrendelő határozatot, mondván, hogy miért engedélyezték, ha nem hagyják, de ha már engedélyezték, miért nem hagyják?

Ehhez a fogas kérdéshez még egyet csatolok: mi köze ennek az árva transzparensnek az egyébként dicséretes szándékú műemlék-védelemhez?

Erre hiába próbáltunk a tanácsnál fényt deríteni; a kérdés homályban maradt: no de egyelőre még világít a Kossuth Lajos utcai neon is.

(sti)

Vevőbosszantó

Rájöttem, hogy Budapesten e célra létesített külön vevőbosszantó szerveket működtetnek.

Nem is egyet!

Vettem a közelmúltban három villanykörtét. A boltban annak rendje és módja szerint kipróbálták. Égtek!

De otthon az egyik villanykörte hirtelen lobbanással életjelt adott, aztán kihunyt. Örökre.

A rossz villanykörte és a megőrzött blokk birtokában visszamentem a Keravillba, cseréljék ki a körtét. Udvariasan értésemre adták, hogy ők nem cserélnek villanykörtét. Van ugyan még sok száz darabjuk, de ha én már azt az egyet választottam, akkor úgy kell nekem. Ha mégis ragaszkodnék ahhoz, hogy égő és működőképes körtém legyen, fáradjak el az Eötvös utca 11-be...

Végigutaztam csúcsforgalomban a Nagykörúton, Budáról Pestre. Megérte. Az Eötvös utca 11-ben ugyanis olyan szervet találtam, amiről álmomban sem hittem volna, hogy létezik, pedig hát a telefonkönyvben is szerepel: az *Egyesült Izzó Központi retúrosztály kisfogyasztói csoportját*, ahol sort állnak a hibás körték balszerencsés tulajdonosai. Három tisztviselő adminisztrálja itt a „kisfogyasztói retúráru"-t, azaz az elszánt vásárlók által visszahozott rossz körtéket. A körtéket itt egyébként meg se nézték, csak beledobták egy ládába, viszont több példányban kiállítottak egy űrlapot, amelyen igazolták, hogy körtém valóban rossz. Ennek az okiratnak egyik példányátráragasztották egy levelezőlapra, azzal elmehettem bármelyik Keravillba, ahol kiszolgáltattak érte egy jó körtét. Az egész ügymenet nem vett többet igénybe, mint másfél órát csúcsforgalom idején és három tisztviselőt.

Akkor még azt hittem, hogy itt az Egyesült Izzó valami sajátságos újításáról van szó. Ezúttal azonban rehabilitálnom kell az Egyesült Izzót. A minap vettem ugyanis egy Autopress kávéfőzőt. Hosszú ideje várom, hogy kapni lehessen: én az Autopress-kávéra esküszöm! Hazamentem — és a kávéfőző nem működött. Elég az hozzá, hogy a Keravill kijelentette, ők nem cserélnek.

Vagy otthagyom a gépet, és aztán időnként érdeklődjem, megjavította-e már a gyár — vagy pedig fáradjak el a Frangepán utcába, az Autofém Szövetkezetbe.

Nem tudom, van-e az Autofém Szövetkezetnek külön Központi retúrosztály kisfogyasztói csoportja. Ugyanis a Szövetkezet, mint telefonon kérdésemre közölték, csak 8 és 3 között fogad reklamációkat, én viszont ebben az időben dolgozom, és a munkám soha nem szólít a Frangepán utca környékére. Ezért úgy döntöttem, megvárom, amíg még néhány javítani való cikk összegyűlik, és talán a szomszédék új kávéfőzője is garanciális javításra szorul. Akkor azután veszek egy nap szabadságot, bérelek egy biciklit, és felkeresem az Eötvös utcát, a Frangepán utcát, meg más vevőbosszantó intézményeket, hogy kicseréljem azokat a vadonatúj selejteket, amelyekhez szerencsém volt hozzájutni.

Csak tudnám, miért nem cserélheti ki a hibás árukat maga a bolt?

k. i.

Budapest virágváros

Hétfőn délelőtt betértem a Rákóczi út 9. szám alatti virágüzletbe, és egy világfi eleganciájával így szóltam:

— Egy csokrot szeretnék küldetni a Gellért szállóba.

— Nincs virágunk — hangzott a válasz.

Egy kicsit meglepődtem. Kedves külföldi vendéget vártam a délutáni repülőgéppel, és szerettem volna néhány szál virággal fogadni.

No de van még a Virágértnak fiókja Budapesten! De még mennyi! Legalábbis én több mint féltucatot látogattam meg ezen az esős délelőttön. A Rákóczi út 27-ben csak cserjék, bokrok és fák pompáztak, és a faktól nem láttam a virágerdőt.

— Hétfőn nincs virágunk — mondották itt is, ott is.

Nem csüggedtem. Mint a lovagias magyar nép fia, meg akartam mutatni a külföldnek, hogy mindenünk van, virágunk is. Nekivágtam a Belváros rengetegének, miután a Tanács körúti fiókban is elcsodálkoztak groteszk kérésemen. Bekukkantottam még a Petőfi

Sándor utcai és a Felszabadulás téri virágboltba is. Eredménytelenül. Ekkor kirobbantam:

— Nincs virág? De hiszen május van!

Az elárusítónő ugyancsak naptári adattal válaszolt:

— De tegnap vasárnap volt!

Feladtam a keresztkérdést:

— Akkor se volna májusban tulipánja, szegfűje vagy orgonája, ha az történetesen magáé volna ez az üzlet?

Kedvesen és őszintén válaszolt:

— Hogyne volna. Hiszen akkor hajnalban kimennék a kertészetbe.

Illatos szerencsi tejcsokoládét küldtem kedves vendégemnek, és ezzel eleget tettem gavalléri kötelességemnek. De talán nem követek el tekintélyrombolást, ha megkérdezem a Virágért vezetőit: mi volna, ha sajátjuknak tekintenék az üzleteket, és egy szép hajnalon kisétálnának a kertészetbe? Most, amikor minden virág nyílik — ahogy a költő dalolja.

(s. a.)

Szerény kívánság

A „magyar Svájcban" jártam, Csobánkán. Innen vezet az út a gyönyörű fekvésű kevélyi Lajos-forráshoz is. Nem csoda hát, hogy vikend-napokon a turisták százai tülekednek errefelé. A vidék szépsége azonban nem feledteti velük azt a bosszantó tényt, hogy több kilométeres körzetben sehol egy cukrászda vagy presszó, ahol a turista egy-egy gyümölcslével, feketével, fagylalttal, vagy egy kis söröcskével felfrissítené magát.

Nem lehetne a csobánkai táj szépségeit egy presszó-cukrászda létesítésével tökéletesíteni?

(dl)

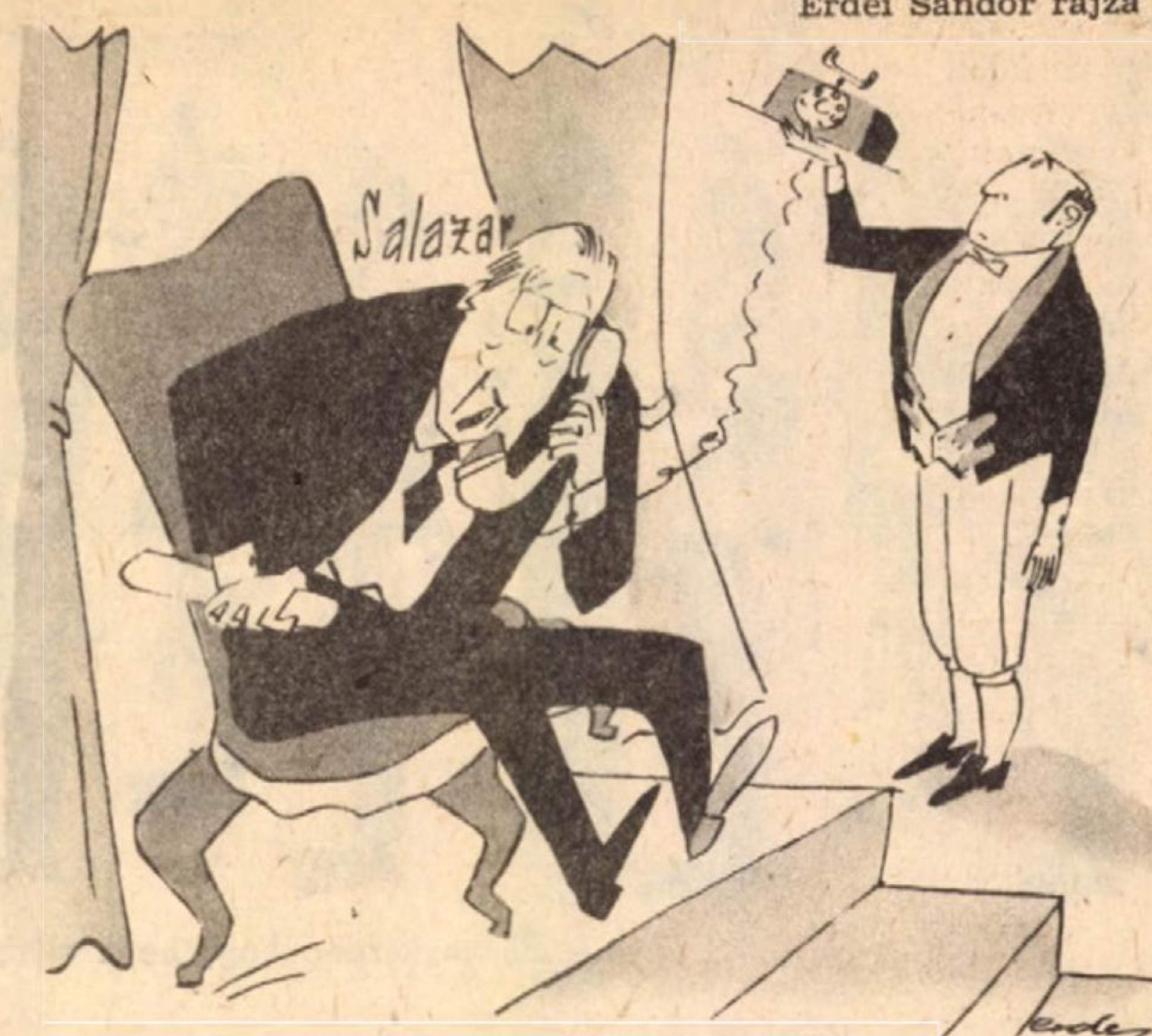
vásárnap délután

Jön a szomszéd könnyű keccsel,
hajrá, ma a Fradi meccsel
s így a jószomszédság révén
— vasárnap lévén —
kinyitja a tévém.
Hajrá, mondja, hajrá, mondom,
s mert e percben nincs más gondom
forgatok a tévé gombon,
— (végül egyszer csak elrontom),
s közben megrúgták sípcsonton
az óriást:
az Albert Flóriást.
Fùj, bíró, fùj . . . ! — üvölt a szomszéd
s végül elkékül
s emlékül,
hogy belereccsen a lába,
belerúg a tévé oldalába.
Pszt! — csitítom — nyugi-nyugi . . .
de ő ráng, mint a bugi-vugi,
ráng, mint a csacsacsa, mint a samba,
míg nékem kés van a hasamba,
mert szomszédom nem lévén nett,
knockautolta a tévémet.
Tropa lett? Sebaj! Tévé addio!
van itt egy jó Orion raddio
s a szívem körülrepesi,
hogy már duruzsol a Szepesi.
Duruzsol? Izgat, lázít, forral
s a szomszéd figyel hosszú orral,
mert nem élvezet,
hogy egy Fradit nem győzelmi cél vezet,
hisz a Tüske minden beadása pontatlan,
sőt pöntetlen
s így az eredmény döntetlen.
Precízebben a szomszéd javára egy-nulla,
mert lévén a tévém hulla.
E percben Szepesi hangja felmegy,
ugyanis az Albert a bekk mellett elmegy.
s egy gólt lő, olyan alakút,
mint az alagút.
Hálisten, nincs baj, az élet csak megy-megy:
Fradi a tévém ellen egy-egy.

Bondy Endre

Erősödő földlökések az Ibériai-félszigeten

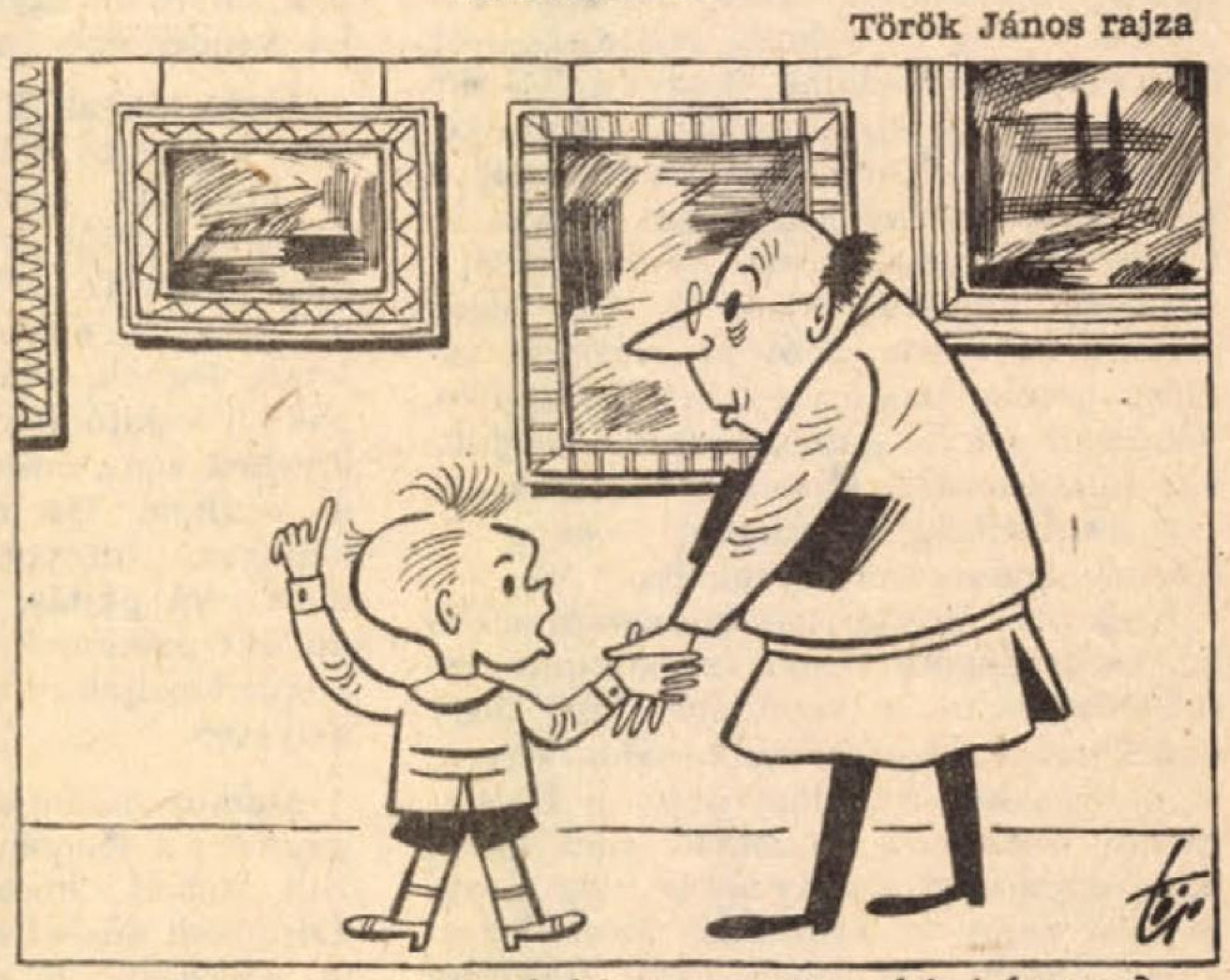
Erdei Sándor rajza

Mondd, Franco, te is érzed?

Nem a IX. Képzőművészeti Kiállításon hallottuk

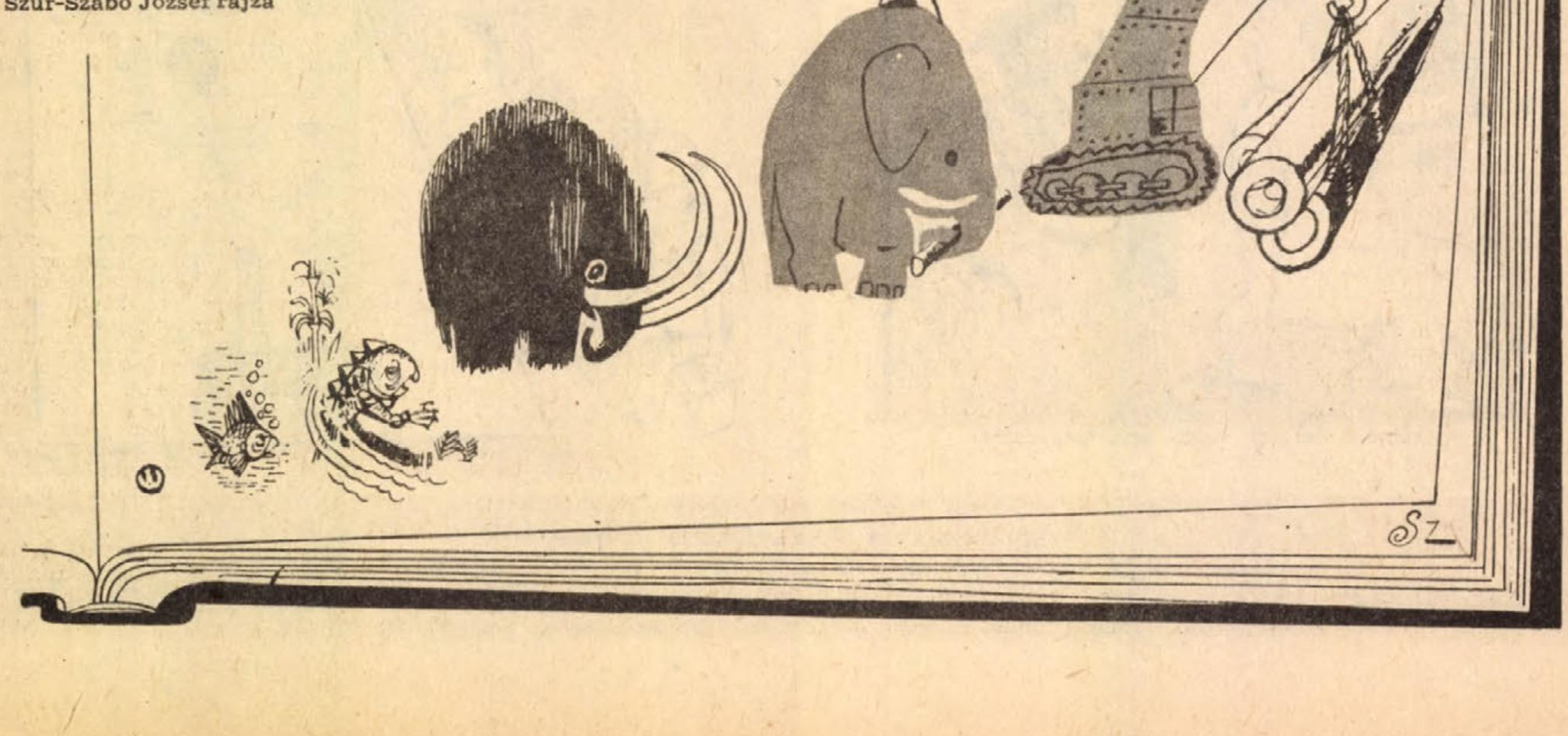
Török János rajza

– Apukám, ugye ezt a sok képet ugyanaz a bácsi festette?

Egy kis fejlődéstörténet

Szűr-Szabó József rajza

Franco ellen tüntettek a madridi diákok

– És ha kérdik, hogy hova mennek, mondják, hogy szigorlatozni...

MEGHITTEN, KEDÉLYESEN

Amikor meghívtak a TV-be előadást tartani, áttanulmányoztam néhány TV-kézikönyvet a TV-előadás sajátosságairól, és megtudtam belőlük, hogy a TV-előadás intim műfaj, közvetlen, oldott, kötetlen. A TV-előadó úgy jelenik meg a TV-előfizető otthonában, mint kedves ismerőse, régi pajtása, sőt atyai jóbarátja, és ilyen minőségben cseveg vele bizalmasan, kedvesen, amit az előfizető sugárzó arccal, papucsban, hálóköntösben, tökmagot rágva hallgat végig. Meghittség, közvetlenség, lezserség, teljes oldottság, bizalmasság, kötetlenség — ez a TV-előadás legfontosabb szabálya.

Ezek után fütyürészve ballagtam a TV-be, zsebredugott kézzel és pajkosan rákacsingattam a szembejövőkre, hogy minél oldottabb és bizalmasabb legyek, és csak akkor hagytam abba a kacsingatást, amikor a sminkelő rám szólt, hogy maradjak már nyugton, még a szemembe megy a kencefice. Mert befestettek engem gondosan, nagy szakértelemmel, barnára pingálták a fejem búbjáig, mint az atyai jóbarátokat szokták, ha vendégségbe mennek.

Aztán leültettek egy íróasztalhoz, amelyen tintatartó volt, mappa és papírvágó, a bizalmas együttlét legszükségesebb kellékei, majd eligazították a széken, meghajlították a lábam, oldalt dűtötték a fejem, és eltekerték a törzsem, hogy lezser legyek, majd óriási Jupiter lámpákból vakító fényt és 50 fokos hőséget lövelltek rám, amitől könnyezni és izzadni kezdtem. Ott ültem ferdén, feszesen, hápogva, hunyorogva, félig megfőve, mint régi pajtás, derék cimbora, és kidülledt szemmel figyeltem a rendezőt, mikor kezdjek el csevegni meghitten, kedélyesen.

Amikor a lámpa kigyúlt, tekintetemet mereven a lencsére szegeztem, mert nem volt szabad elmozdítani a fejem, és oldalra sem nézhettem, csak egyetlen pontra, egyenest a lencsébe. A félszememmel a másikkal meg az időt figyeltem, hogy ki ne fussak belőle, és hozzáigazítsam a mondanivalót, a mondatok formáját, a beszéd ritmusát, a szájmozgást és a lélegzetem. Egész lényem megfeszült és vigyázzba merevedett, és belső parancsra járt az agyam, a nyelvem, a tüdőm, a szívem, mert jól tudtam, hogy elég itt egyetlen henye mondat, egy felesleges jelző és már nem fejezhetem be időre, és ha oldalt biccentek, már vége a meghittségnek, és ha megbotlom, akárcsak egyszer is, fuccs a közvetlenségnek. Feszült voltam, éber és merev, csak a balkezem dobolgatott az asztalon boldogan, felszabadultan és kajánul kicsit, mert neki nem volt itt dolga, se szerepe.

Másnap sokan gratuláltak. Nagyon jó voltál — mondták, laza, közvetlen, csak a kezed, öregem, a balkezed... többször is megrándultak az ujjaid, figyeltem... Nagyon zavarta a meghittséget.

Komlós János

Tárlaton

Erdei Sándor rajza

– Mondja, lelkem, maga nem szégyenlős?

Durva mérkőzés

Várnai György rajza

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.2550 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.